

ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

КРИВОРІЗЬКИЙ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ

ФАКУЛЬТЕТ № 2

КАФЕДРА ДЕРЖАВНО-ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**МІЖНАРОДНЕ ПРАВО ТА НАЦІОНАЛЬНІ ПРАВОВІ
СИСТЕМИ**

Галузь знань 08 «Право»
Спеціальність 081 «Право»
Освітній рівень другий (магістерський)
Освітньо-професійна програма «Право»
Шифр за ОПП: ОК 11

Мова навчання: українська

Кривий Ріг 2024

Розробник:

ЯСТРЕМСЬКА НАТАЛІЯ, доцент кафедри
державно-правових дисциплін, кандидат економічних наук, доцент

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри державно-правових дисциплін факультету №2 КННІ ДонДУВС
Протокол № 24 від «10» 07. 2024 року

Завідувач кафедри

Олена БУЛГАКОВА

Робочу програму погоджено з гарантом освітньо-професійної програми
«Право»
«10» 07.2024 року

Гарант ОПП

Ганна УСТІЙНОВА-БОЙЧЕНКО

**Лист оновлення та перезатвердження
робочої програми навчальної дисципліни**

Навчальний рік	Дата засідання кафедри розробника РПНД	Номер протоколу	Підпис завідувача

1. ВСТУП

1.1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни	
	денна форма навчання	заочна форма навчання
Статус навчальної дисципліни:	обов'язкова	
Мова викладання, навчання та оцінювання	українська	
Кількість кредитів ЄКТС	4	
Загальна кількість годин:	120	
Модулів:	1	
Змістових модулів:	1	
Рік підготовки:	2-й	2-й
Семестр:	3-й	3-й
Лекції:	20	10
Семінарські:	20	10
Практичні:	-	-
Самостійна робота:	80	100
Індивідуальні завдання (курсова робота):	не передбачено	
Підсумковий семестровий контроль:	екзамен	
Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить:	1:2	1:5

1.2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета: підготовка висококваліфікованих фахівців з права, які здатні розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі взаємодії міжнародного та національного права, що передбачає проведення різноманітних досліджень та/або здійснення інновацій й характеризується невизначеністю умов і вимог, надання кваліфікованих висновків в конкретних ситуаціях юридичної діяльності пов'язаній з міжнародною та національними правовими системами.

Завдання: формування у здобувачів магістерського освітнього рівня спеціалізованих концептуальних знань у галузі міжнародного права, що

включають сучасні наукові здобутки у цій галузі права, котрі є основою для оригінального мислення та проведення досліджень у вказаній сфері; набуття спеціалізованих умінь/навичок розв'язання проблем, котрі виникають у внутрішньодержавних та міжнародних органів в процесі їх функціонування в межах правовідносин, пов'язаних із взаємодією правопорядків різної належності; розв'язання проблем у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації зокрема щодо: застосування набутих теоретичних знань та сформованих практичних навичок щодо врегулювання конфліктів юрисдикцій у міжнародному праві; здійснення нормотворчого процесу; формування у здобувачів знань та умінь, необхідних їм для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою генерування нових знань у сфері міжнародного та національного права в контексті їх взаємодії.

1.3. Передумови для вивчення навчальної дисципліни

Міждисциплінарні зв'язки: Теорія держави та права, Конституційне право, Державне (конституційне) право зарубіжних країн, Міжнародне право, Новели адміністративного права та адміністративного судочинства, Актуальні проблеми цивільного права та процесу, Актуальні проблеми кримінального права та процесу, Міжнародні стандарти прав людини та їх охорона і захист у практиці Європейського суду з прав людини, Міжнародне кримінальне право та міжнародне співробітництво у сфері запобігання злочинності

2. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ ЗА ДИСЦИПЛІНОЮ

Навчальна дисципліна «Міжнародне право та національні правові системи» спрямована на опанування наступних компетентностей:

Результати навчання дисципліни	Програмні результати навчання						
	ПРН 2	ПРН 6	ПРН 7	ПРН 10	ПРН 12	ПРН 18	ПРН 19
Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу	+				+	+	
Здатність до адаптації та дії в новій ситуації		+				+	
Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності)	+	+	+	+		+	

Здатність працювати в міжнародному контексті				+	+		+
Здатність аналізувати та оцінювати вплив правової системи Європейського Союзу на правову систему України	+		+	+	+		+
Здатність аналізувати та оцінювати вплив Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини на розвиток правової системи та правозастосування в Україні.	+		+	+	+		+
Здатність оцінювати взаємодію міжнародного права та міжнародних правових систем з правовою системою України.	+		+	+	+		+
Здатність застосовувати міждисциплінарний підхід в оцінці правових явищ та правозастосовній діяльності		+	+			+	
Здатність доносити до фахівців і нефахівців у сфері права інформацію, ідеї, зміст проблем та характер оптимальних рішень з належною аргументацією		+	+			+	+

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	с/з	п/з	ін д	ср		л	с/з	п/з	ін д	ср
1	1	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Тема 1. Сучасне міжнародне право: поняття та особливості	14	2	2	-	-	10	10	-	-	-	-	10
Тема 2. Взаємодія та взаємовплив міжнародного та національного права	18	4	4	-	-	10	14	2	2	-	-	10
Тема 3. Система сучасного міжнародного права	14	2	2	-	-	10	20	-	-	-	-	20
Тема 4. Регіональні системи міжнародного права	16	4	4	-	-	10	14	2	2	-	-	10
Тема 5. Правові системи сучасності	14	2	2	-	-	10	20	-	-	-	-	20

Тема 6. Джерела у правових системах сучасності та їх особливості	14	2	2	-	-	10	14	2	2	-	-	10
Тема 7. Конфлікт юрисдикцій правових систем	14	2	2	-	-	10	14	2	2	-	-	10
Тема 8. Поняття та засади універсалізації та уніфікації національних правових систем	14	2	2	-	-	10	14	2	2	-	-	10
Усього годин	120	20	20	-	-	80	120	10	10	-	-	100

4. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1. Сучасне міжнародне право: поняття та особливості

Міжнародне право: поняття, особливості, предмет регулювання. Відмінність міжнародного права від внутрішньодержавного права і міжнародного приватного права. Міжнародне право, дипломатія та міжнародна політика. Поняття і класифікація норм міжнародного права. Особливості джерел міжнародного права: поняття, види. Визнання держави в міжнародному праві: поняття, види, юридичне значення. Проблеми сучасного міжнародного права.

Тема 2. Взаємодія та взаємовплив міжнародного та національного права

Концепції співвідношення внутрішньодержавного і міжнародного права. Моністична концепція співвідношення внутрішньодержавного і міжнародного права: види, зміст та особливості. Дуалістична концепція співвідношення внутрішньодержавного і міжнародного права: зміст та особливості. Теорія координації та її специфіка. Законодавство України щодо співвідношення внутрішньодержавного і міжнародного права. Поняття і форми реалізації норм міжнародного права в національних правових системах. Юридичні форми узгодження міжнародного та національного права. Юридичне значення надання згоди Верховною Радою України на обов'язковість міжнародного договору. Міжнародно-правовий звичай і право України.

Тема 3. Система сучасного міжнародного права

Система міжнародного права: поняття, елементи, сучасні наукові підходи щодо побудови. Роль та місце загальновизнаних принципів міжнародного права та загальних принципів права для врегулювання міжнародних відносин. Основні і галузеві принципи міжнародного права: поняття, правове регулювання. Поняття, класифікація та взаємодія галузей сучасного міжнародного права. Принципи підтримки міжнародного миру і безпеки: правове регулювання, характеристика. Загальні засади

міждержавного співробітництва на сучасному етапі: правове регулювання, характеристика.

Тема 4. Регіональні системи міжнародного права

Поняття, характеристика та позиціонування регіональної системи міжнародного права. Види та типи регіональних систем міжнародного права. Особливості системи права в межах Ради Європи. Особливості системи права в межах Європейського Союзу. Особливості системи права в межах СНД. Регіональна система Організації Американських держав. Регіональна система права в межах Ліги Арабських держав.

Тема 5. Правові системи сучасності

Поняття правової системи та її елементи. Класифікація правових систем сучасності. Джерела права в основних правових системах сучасності. Правові системи, наближені до романо-германської (континентальної) правової сім'ї. Правові системи споріднені з англо-американською сім'єю. Релігійні правові системи. Традиційні правові системи. Типологічні особливості правової системи України.

Тема 6. Джерела у правових системах сучасності та їх особливості

Значення правового звичаю в основних правових системах. Роль судової практики в романо-германському англосаксонському та мусульманському праві. Закон як джерело права в основних правових системах. Правова доктрина в романо-германському, англосаксонському та мусульманському праві.

Тема 7. Конфлікт юрисдикцій правових систем

Поняття та види юрисдикції в міжнародному праві. Принципи юрисдикцій у міжнародному праві. Види суб'єктів, наділених юрисдикцією в міжнародному праві. Поняття та класифікація конфліктів юрисдикції в міжнародному праві. Методи та засоби вирішення конфліктів юрисдикцій. Міждержавні конфлікти юрисдикцій. Конфлікти юрисдикцій між національним та міжнародним правопорядками. Конфлікти юрисдикцій МНУО. Конфлікти юрисдикцій міжнародних судових та квазісудових органів.

Тема 8. Поняття та засади універсалізації та уніфікації національних правових систем

Універсалізація та уніфікація національних правових систем: поняття та засади. Основи уніфікації матеріального права національних правових систем. Основи уніфікації процесуального права національних правових систем. Уніфікація права України: засади, форми, галузі. Правові засади наближення законодавства України до права Європейського Союзу.

5. ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

5.1. Методи навчання

Під час проведення навчальних занять можуть застосовуватися такі методи:

- словесні методи навчання;
- наочні методи навчання;
- практичні методи навчання;
- проблемно-пошукові методи навчання;
- активні методи навчання.

5.2. Порядок оцінювання результатів навчання

Поточне оцінювання знань здобувачів на денній та заочній формах здобуття вищої освіти в Університеті здійснюється за 4-бальною системою, де 5 балів відповідає оцінці «відмінно», 4 бали відповідає оцінці «добре», 3 бали відповідає оцінці «задовільно», 0 балів відповідає оцінці «незадовільно».

Підсумкове/семестрове оцінювання знань здобувачів за результатами вивчення освітніх компонент на денній та заочній формах здобуття вищої освіти в Університеті здійснюється за 100-бальною уніфікованою системою, яка поширюється на всі навчальні дисципліни незалежно від обсягу та тривалості викладання. Розподіл балів за формами організації освітнього процесу наведений в таблиці (див. таблицю 1).

Таблиця 1. Розподіл балів за формами організації освітнього процесу.

Денна форма	Заочна форма
Аудиторна робота – 40 балів	Аудиторна робота – 20 балів
Самостійна робота – 20 балів	Самостійна робота – 40 балів
Залік/екзамен – 40 балів	Залік/екзамен – 40 балів
Усього за навчальну дисципліну – 100 балів	Усього за навчальну дисципліну – 100 балів

Для денної форми навчання поточна успішність (кількість балів) здобувачів за аудиторну роботу (на семінарських та практичних заняттях) визначається за такою формулою:

$$AP = \frac{\text{сума всіх отриманих оцінок за аудиторну роботу}}{\text{кількість аудиторних занять за семестр за аудиторну роботу}} * 8 =$$

поточна успішність (кількість балів) здобувачів за аудиторну роботу (на семінарських та практичних заняттях), для яких оцінювання результатів

навчання здійснюється за контрольними нормативами, визначається за такою формулою:

$$AP = \frac{\text{сума всіх отриманих оцінок за аудиторну роботу}}{\text{кількість нормативів за семестр за аудиторну роботу}} * 8 =$$

Коефіцієнт максимально можливого балу за аудиторну роботу, який для денної форми навчання складає 8, визначається шляхом ділення максимального балу за аудиторну роботу на максимально можливу оцінку ($40/5=8$).

Розподіл 20 балів за самостійну роботу визначається рішенням кафедри з урахуванням змісту запропонованих у методичних рекомендаціях завдань на її виконання.

Для заочної форми навчання поточна успішність (кількість балів) Здобувачів за аудиторну роботу (на семінарських та практичних заняттях) визначається за такою формулою:

$$AP = \frac{\text{сума всіх отриманих оцінок за аудиторну роботу}}{\text{кількість аудиторних занять за семестр за аудиторну роботу}} * 4 =$$

поточна успішність (кількість балів) Здобувачів за аудиторну роботу (на семінарських та практичних заняттях), для яких оцінювання результатів навчання здійснюється за контрольними нормативами, визначається за такою формулою:

$$AP = \frac{\text{сума всіх отриманих оцінок за аудиторну роботу}}{\text{кількість нормативів за семестр за аудиторну роботу}} * 4 =$$

Коефіцієнт максимально можливого балу за аудиторну роботу, який для заочної форми навчання складає 4, визначається шляхом ділення максимального балу за аудиторну роботу на максимально можливу оцінку ($20/5=4$).

Розподіл 40 балів за самостійну роботу визначається рішенням кафедри з урахуванням змісту запропонованих у методичних рекомендаціях завдань на її виконання.

Підсумковий контроль – залік чи екзамен складається здобувачами в обов'язковому порядку.

– 36-40 балів – здобувач/здобувачка вищої освіти вільно володіє навчальним матеріалом, надав/надала повну, вичерпну відповідь на

поставлене запитання, з посиланням на чинні нормативно-правові акти (або правильно відповів/відповіла на 90-100% тестових завдань). Максимальна кількість балів може бути знижена, якщо під час відповіді здобувач/здобувачка вищої освіти не зробив/зробила посилання на чинні нормативно-правові акти чи допустив/допустила незначні помилки.

– 28-35 балів – здобувач/здобувачка вищої освіти володіє достатнім обсягом навчального матеріалу, надав/надала відповідь на питання але допустив/допустила помилки, що впливають на загальний висновок (або правильно відповів/відповіла на 70-89% тестових завдань);

– 20-27 балів – здобувач/здобувачка вищої освіти володіє навчальним матеріалом поверхово і фрагментарно на репродуктивному рівні або володіє частиною навчального матеріалу чи допускає значні помилки, які приводять до викривлення інформації (або правильно відповів/відповіла на 50-69% тестових завдань);

– 0-19 балів – здобувач/здобувачка вищої освіти не може виконати завдання, не володіє навчальним матеріалом, відмовляється відповідати на запитання або робить принципові помилки, які викривлюють усе рішення (або правильно відповів/відповіла менше ніж на 50% тестових завдань).

Для визначення ступеня засвоєння навчального матеріалу та подальшого його оцінювання на семінарському чи практичному занятті слід врахувати певні рівні знань:

1. Теоретична відповідь

– оцінка «5» високий рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти вільно володіє навчальним матеріалом, опрацювавши основну та додаткову літературу, аргументовано висловлює свої думки, проявляє творчий підхід до виконання індивідуальних та колективних завдань у самостійній роботі;

– оцінка «4» добрий рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти володіє певним обсягом навчального матеріалу, здатний/здатна його аналізувати, але не має достатніх знань для формулювання висновків, поєднання теоретичних знань із практичними прикладами;

– оцінка «3» задовільний рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти володіє навчальним матеріалом поверхово і фрагментарно на репродуктивному рівні або володіє частиною навчального матеріалу;

– оцінка «0» незадовільний рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти не володіє навчальним матеріалом, відмовляється відповідати на запитання.

2. Тест: правильне вирішення тесту оцінюється в 1 бал.

3. Задача: вважається вирішеною і оцінюється:

– оцінка «5» високий рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти повністю правильно вирішив/вирішила задачу, надав/надала відповіді на всі поставлені в умовах питання, з посиланням на чинні нормативно-правові акти;

– оцінка «4» добрий рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти повністю правильно вирішив/вирішила задачу, надав/надала відповіді на всі поставлені в умовах питання, але не зробив посиланням на чинні нормативно-правові акти чи допустив незначні помилки;

– оцінка «3» задовільний рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти надав/надала відповіді не на всі поставлені в умовах питання, чи не зробив посиланням на чинні нормативно-правові акти, чи допустив значні помилки;

– оцінка «0» незадовільний рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти не правильно вирішив/вирішила задачу.

4. Реферативне повідомлення – оцінюється в 5 балів:

1 бал – належне оформлення реферативного повідомлення;

1 бал – глибока проробка теми (наявність достатньої кількості літературних джерел, наявність ґрунтовних висновків);

1 бал – теоретична обґрунтованість теми, визначення її актуальності, мети, завдань, чітко розроблений науковий апарат;

2 бали – грамотна і аргументована презентація реферату.

Кожну оцінку викладач/викладачка має аргументовано мотивувати.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані лише з незначною кількістю помилок
82-89	Добре	B	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані вище середнього рівня з кількома помилками
75-81		C	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані вірно з певною кількістю суттєвих помилок
67-74	Задовільно	D	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані непогано, але зі значною кількістю недоліків
60-66		E	Кредит зараховано. Виконання контрольних заходів задовольняє мінімальним критеріям
35-59	Незадовільно	FX	Кредит не зараховано. Здобувачу/здобувачці вищої освіти надається можливість скласти оговорені контрольні заходи для поліпшення підсумкової оцінки
1-34		F	Кредит не зараховано. Здобувач/здобувачка вищої освіти повинен/повинна повторно освоювати навчальний матеріал дисципліни (модуля)

6. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Базові

1. Андрейченко С.С., Грушко М.В., Музика В.В. Міжнародне публічне право. Основні галузі та інститути. Навчально-методичний посібник. Київ: видво «Фенікс», 2021, 292 с.
2. Антонович М. Міжнародне право: навч. посібник. Київ: Юніком Інтер, 2021. 384с.
3. Войціховський А. В. Міжнародне право: підручник. Харків: МВС України, Харків. нац. унт внутр. справ, 2020. 544 с.
4. ЄДКІ 2023. «Право» та «Міжнародне право»: навч. посіб. / [уклад.: Л. О. Чернов]. Харків : Право, 2023. 202 с.
5. Каленіченко Л.І., Слинько Д.В. Співвідношення національного та міжнародного права в розрізі адаптації національної системи законодавства до європейського законодавства. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 6/2019. С. 24-27
6. Міжнародне кримінальне право (співробітництво держав у протидії злочинності): підручник / В. А. Гринчак, І. В. Земан, І. І. Когутич, О. К. Марін. Харків: Право, 2019. 440 с.
7. Міжнародне публічне право. Міжнародний захист прав людини: навч. посібник. За загальною редакц. Т.Л. Сироїд. Харків: Право, 2019. 494 с.
8. Міма І. В., Іванюк Н. В. Порівняльно-правовий аналіз взаємозв'язку національного та міжнародного права в умовах інтеграційних процесів. *Juris Europensis Scientia*. Випуск 4, 2020. С. 181-185
9. Савенко М. Д. Міжнародне право в національній правовій системі за Основним Законом України. *НАУКОВІ ЗАПИСКИ НаУКМА*. 2016. Том 181. Юридичні науки. С. 11-17
10. Тетарчук І. Дяків Т. Міжнародне право. Навчальний посібник для підготовки до іспитів. Київ: Центр учбової літератури, 2018. 208с.
11. Чижмарь Ю.В. Національне та міжнародне право: теоретико-правові проблеми. Харків: Диса плюс, 2015, 472 с.

Додаткові

1. Білозьоров С.В. Національне та міжнародне право: порівняльно-правовий вимір. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/63917/68-Bilozyorov.pdf?sequence=1>
2. Дахно І., Алієва-Барановська В. Право Європейського союзу. Київ: Центр навчальної літератури, 2017. 416с.
3. Козюбра М.І. Співвідношення національних і міжнародних правових систем. Наукові записки НаУКМА. Юридичні науки. 2016. Т. 181, с. 3–11.
4. Міжнародне публічне право: підручник у 2 томах. За ред. В.В. Мицика. Харків: Право, 2020. 624 с.
5. Мирошніченко В.О. Міжнародне приватне право у схемах і визначеннях. Навчальний посібник. Київ: Центр навчальної літератури, 2018. 152с.

6. Оніщенко Н. Співвідношення внутрішньодержавного і міжнародного права: наукові реалії сьогодення. Вісник Національної академії правових наук України. № 1 (80)/ 2015. с. 29–36.

7. Ряд. Т. Норми міжнародного права у внутрішньодержавних правових системах: деякі теоретичні та практичні аспекти. Юридичний вісник. 2022. №6, с. 127–139.

8. Русенко І.Я. Особливості норм права в правовій системі ЄС: філософсько-правовий вимір. URL: <http://www.spilnota.net.ua/ua/article/id-1003/>

9. Скляр Н.М. Типологізація сучасних конфліктів як заходів глобальних трансформацій. Методологічні підходи до вивчення світових війн та тероризму. Глобальна економіка: підручник/ за заг. ред. Д.А. Антонюка, А.І. Мокія, І.Г. Бабець. Запоріжжя: ФОП Мокшанов В.В., 2017. 612с. С. 168204

10. Центр ДКЗС, ОБСЄ/БДПЛ, ООН Жінки. Управління сектором безпеки, реформа сектору безпеки та гендерні питання: збірник інформаційно-методичних матеріалів «Гендерні питання в секторі безпеки». Женева: ДКЗС, ОБСЄ/БДПЛ, ООН Жінки, 2020. 67с.

11. Шамрай В.В. До питання доктрини співвідношення міжнародного договору та конституційного права в умовах європейської інтеграції. Право і громадянське суспільство. 2015. № 2. С. 22–32. С. 24.

12. Шахова О.А., Баранова Н.В. Міжнародне право в національній правовій системі України. Травневі правові читання : матеріали Міжвузівської науково-практичної конференції здобувачів та викладачів закладів вищої освіти, м. Черкаси, 7 травня 2019 р. Черкаси : ЧПБ імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2019. С. 254–256. С. 255.

Нормативно-правові акти

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

2. Про Концепцію адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу : Постанова Кабінету Міністрів України від 16.08.1999 № 1496.

3. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу : Закон України від 18.03.2004. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1629-15>.

4. Про міжнародні договори України : Закон України (із змінами, внесеними згідно із Законом 02.01.2020) № 1906IV від 29.06.2004р. URL:<http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>

5. Статут Організації Об'єднаних Націй від 26 червня 1945 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010#Text

6. Статут Міжнародного Суду ООН від 26 червня 1945 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010#Text

7. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: з поправками, внесен. відповідно до положень Протоколів №№ 11 та 14 з Протоколами №№ 1, 4, 6, 7, 12 та 13. *Право України*. 2010. № 10. С. 215–233.

8. Паризька хартія для нової Європи від 21 листопада 1990 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_058#Text
9. Віденська Конвенція про право міжнародних договорів від 23 травня 1969 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_118#Text
10. Декларація про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин та співробітництва між державами відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй від 24 жовтня 1970 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_569#Text
11. Заключний акт Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_055#Text
12. Загальна декларація прав людини (резолюція 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text
13. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права від 16.12.1966 (Редакція станом на 19.10.1973). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_042#Text
14. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 19 грудня 1966 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text
15. Європейська соціальна хартія 1961 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_300#Text
16. Декларація про недопущення інтервенції та втручання у внутрішні справи держав від 9 грудня 1981 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_a33#Text
17. Декларація про посилення ефективності принципу відмови від погрози силою або її застосування в міжнародних відносинах від 18 листопада 1987 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_571#Text
18. Про правонаступництво України: Закон України №1543XII від 12 вересня 1991 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/154312#Text>
19. Договір про правонаступництво щодо зовнішнього державного боргу та активів Союзу РСР від 4 грудня 1991 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/997_155#Text
20. Декларація про державний суверенітет України». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/55-12#Text>
21. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН А/68/L.39 ds1 7 березня, 2014р. (Шістдесят восьма сесія) щодо територіальної цілісності України 1060731. URL: http://search.ligazakon.ua/1_doc2.nsf/link1/MU00044.html
22. Конвенція про припинення злочину апартеїду та покарання за нього від 30 листопада 1973 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_149#Text
23. Резолюція 95 (I) Генеральної Асамблеї ООН «Ствердження принципів міжнародного права, що визнані Статутом Нюрнберзького трибуналу» від 11 грудня 1946р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_910#Text
24. Статут Міжнародного військового трибуналу для суду та покарання головних військових злочинців європейських країн «осі» від 08 серпня 1945 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/998_201#Text
25. Женевська конвенція про поліпшення долі поранених і хворих у

діячих арміях (ЖК I) від 12 серпня 1949 року. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_151

26. Женевська конвенція про поліпшення долі поранених, хворих та осіб, які зазнали корабельної аварії зі складу збройних сил на морі (ЖК II) від 12 серпня 1949 року. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_152

27. Женевська конвенція про поводження з військовополоненими (ЖК III) від 12 серпня 1949 року URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_153

28. Женевська конвенція про захист цивільного населення під час війни (ЖК IV) від 12 серпня 1949 року. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_154

29. Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_199

30. Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв збройних конфліктів неміжнародного характеру (Протокол II), від 8 червня 1977 року. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_200

31. Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується прийняття додаткової відмітної емблеми (Протокол III), від 8 грудня 2006 року. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_g74

32. IV Конвенція про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі 1907 року. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_222

33. Конвенція про запобігання злочину геноциду та покарання за нього 1948 року. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_155)

34. Конвенція про незастосування строку давності до воєнних злочинів і злочинів проти людства 1968 року. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_168

35. Європейська конвенція про незастосування строків давності до злочинів проти людяності та воєнних злочинів 1974 року. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/994_125

36. Міжнародна конвенція про боротьбу з вербуванням, використанням, фінансуванням і навчанням найманців 1989 року. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_103

37. Міжнародна конвенція про захист усіх осіб від насильницьких зникнень 2006 року. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_154

38. Звіт Офісу (Канцелярії) Прокурора Міжнародного кримінального суду щодо діяльності з попереднього розслідування за 2015 рік. URL: <https://www.iccpi.int/iccdocs/otp/OTPPPErep2015Eng.pdf>

39. Звіт Офісу (Канцелярії) Прокурора Міжнародного кримінального суду щодо діяльності з попереднього розслідування за 2016 рік. URL: https://www.iccpi.int/iccdocs/otp/161114otprepPE_ENG.pdf

40. Звіт Офісу (Канцелярії) Прокурора Міжнародного кримінального суду щодо діяльності з попереднього розслідування за 2017 рік. URL:

https://www.icccpi.int/itemsDocuments/2017PErep/2017otprepPE_ENG.pdf

41. Угода про реадмісію осіб між Україною та Європейським Співтовариством від 18.06.2007. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.

42. Charter of the United Nations and Statute of the International Court of Justice United Nations, New York Office of Public Information 1972. URL: <https://treaties.un.org/doc/publication/ctc/uncharter.pdf>

Інформаційні ресурси в Інтернет

1. Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua/>

2. Конституційний Суд України URL: <http://www.ccu.gov.ua/>

3. Офіційний сайт Європейського Суду з прав людини. URL: <https://echr.coe.int/Pages/home.aspx?p=home>

4. Офіційний сайт Суду ЄС. URL: https://europa.eu/european-union/about-eu/institutions-bodies/court-justice_en

5. Офіційний сайт ООН. URL: <https://www.un.org/en/>

6. Офіційний сайт Social Science Research Network. URL: <https://www.ssrn.com/index.cfm/en/>

7. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України. URL: <http://www.kmu.gov.ua/>

8. Офіційний сайт Уповноваженого Верховної Ради України. URL: <http://www.ombudsman.gov.ua/>

9. Офіційне інтернет-представництво Президента України. URL: <http://www.president.gov.ua/>

10. Офіційний сайт Ради національної безпеки і оборони України. URL: <http://www.rainbow.gov.ua>

11. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua>

12. Єдиний загальнодержавний публічний ресурс законодавчих та нормативно-правових актів, які стосуються діяльності поліцейських. URL: <http://tranzit.ltd.ua/nakaz/>

13. Офіційний сайт Національної поліції України. URL: <https://www.npu.gov.ua/>

14. Юридична бібліотека [Б. м. : б. и.]. URL: <http://pravo.biz.ua/>

15. Офіційний сайт Державної міграційної служби України. URL: <https://dmsu.gov.ua>